

Київський університет імені Бориса Грінченка
Факультет права та міжнародних відносин
Кафедра публічного та приватного права

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи
Олексій ЖИЛЬЦОВ
« 21 » 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**Інформаційно-аналітичні студії
Змістовий модуль «ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО»**

для студентів

спеціальності	293 Міжнародне право
освітнього рівня	першого (бакалаврського)
освітньої програми	293.00.01 Міжнародне право

Київ – 2021

Розробники:

Нашинець-Наумова Анфіса Юріївна, д.ю.н., професор, професор кафедри публічного та приватного права Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка.

Викладачі:

Нашинець-Наумова Анфіса Юріївна, д.ю.н., професор, професор кафедри публічного та приватного права Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка.

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри публічного та приватного права Факультету права та міжнародних відносин
Протокол від «26» серпня 2021 року протокол № 1.

Завідувач кафедри публічного та приватного права

(Лілія ОРЕЛ)

Робочу програму погоджено з гарантом освітньої програми 293.00.01 Міжнародне право
2021 р.

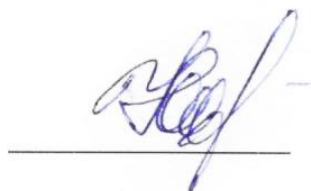
Гарант освітньої програми

(Ліліана ТИМЧЕНКО)

Робочу програму перевірено
2021 р.

Заступник декана

(Анфіса НАШИНЕЦЬ-НАУМОВА)

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р. _____ (______). «__» _____ 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. _____ (______). «__» _____ 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. _____ (______). «__» _____ 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. _____ (______). «__» _____ 20__ р., протокол № ____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання
	денна
Інформаційно-аналітичні студії	
<i>Вид дисципліни</i>	обов'язкова
<i>Мова викладання, навчання та оцінювання</i>	українська
<i>Загальний обсяг кредитів / годин</i>	6/180
<i>Курс</i>	1,3
<i>Семестр</i>	2,5,6
<i>Кількість змістових модулів з розподілом</i>	3
<i>Обсяг кредитів</i>	6
<i>Обсяг годин, в тому числі:</i>	180
<i>Аудиторні</i>	84
<i>Модульний контроль</i>	12
<i>Семестровий контроль</i>	30
<i>Самостійна робота</i>	54
<i>Форма семестрового контролю</i>	Екзамен
Змістовий модуль «Інформаційне право»	
<i>Курс</i>	3
<i>Семестр</i>	5
<i>Обсяг кредитів</i>	2
<i>Обсяг годин, в тому числі:</i>	60
<i>Аудиторні</i>	28
<i>Модульний контроль</i>	4
<i>Семестровий контроль</i>	15
<i>Самостійна робота</i>	13
<i>Форма семестрового контролю</i>	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою курсу є засвоєння основних положень правового регулювання інформаційних відносин, з'ясування основних прав та обов'язків учасників інформаційних відносин, принципів інформаційного права, усвідомлення значення норм права, що регулюють пошук, одержання, виробництво та поширення інформації, нерозривний зв'язок норм права з їх практичним застосуванням відповідними органами.

Основними завданнями дисципліни «Інформаційне право» є:

- ✓ ознайомлення з найважливішими джерелами інформаційного права;
- ✓ засвоєння принципів інформаційного права та вміння використовувати їх зміст при розв'язанні конкретних завдань;
- ✓ набуття досвіду роботи з відповідними юридичними документами;
- ✓ формування правової культури у сфері інформаційної діяльності.

3. Результати навчання за дисципліною

Відповідно до освітньої програми 293.00.01 «Міжнародне право» за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти зі спеціальності 293 Міжнародне право, дисципліна забезпечує формування таких компетентностей:

Загальні компетентності (ЗК) –

ЗК-5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел

ЗК-6. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК-10. Здатність діяти соціально, відповідально та свідомо.

Відповідно до освітньої програми 293.00.01 «Міжнародне право» за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти зі спеціальності 293 Міжнародне право, дисципліна забезпечує формування таких програмних результатів навчання:

ЗН-1. Визначати сучасні досягнення міжнародного права (публічного та приватного), порівняльного законодавства, виявляти в подіях і фактах міжнародного життя тенденції та закономірності, формулювати їх та визначати пов'язані з ними майбутні можливості й ризики.

ЗН-2. Демонструвати фундаментальні знання іноземної мови, розуміти основні ідеї складних текстів іноземною мовою, використовувати письмову й усну інформацію іноземною мовою при виконанні інших задач діяльності, робити детальні повідомлення з широкого кола питань, викладати свій погляд на певну проблему.

ЗН-3. Визначати міжнародно-правову ситуацію, використовувати різні джерела безпосередньої й опосередкованої інформації для з'ясування потрібних обставин і фактів, надання міжнародно-правової оцінки подіям міжнародних відносин.

УМ-4. Формулювати концептуальні схеми вирішення міжнародно-правових і національно-правових проблем, аналізувати правові концепції на предмет логічної послідовності та практичної адекватності.

УМ-7. Під керівництвом більш кваліфікованих та досвідчених фахівців готувати справи до розгляду в українських, міжнародних і закордонних судах й арбітражах.

УМ-8. Під керівництвом більш кваліфікованих та досвідчених фахівців готувати тексти законопроектів, порівняльних таблиць, проекти міжнародних договорів, пояснювальних записок та іншої супровідної документації, користуючись новими технічними досягненнями в інформаційній сфері.

КОМ-3. Доносити до фахівців і нефахівців інформацію, ідеї, проблеми, рішення та власний досвід з актуальних питань міжнародного права.

КОМ-4. Ефективно формувати комунікаційну стратегію.

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання

№	Назви теоретичних розділів	Кількість годин						
		Р	Л	СЗ	МК	ІР	Сем контр	СР
Змістовий модуль 1. Основні положення інформаційного права								
1	Тема 1. Предмет інформаційного права та його принципи. Методи інформаційного права.	4	2	2				
2	Тема 2. Джерела інформаційного права.	6	2	2				2
3	Тема 3. Поняття і класифікація інформації	6	2	2				2
4	Тема 4. Інформаційно-правові норми та інформаційно-правові відносини (їх сутність, структура, види).	15	2	2	2		7	2
Разом за змістовим модулем 1		31	8	8	2		7	6
Змістовий модуль 2. Інформаційна безпека								
5	Тема 5. Загальна характеристика інформаційної безпеки	6	2	2				2
6	Тема 6. Система забезпечення інформаційної безпеки	6	2	2				2
7	Тема 7. Інформаційна безпека особистості та суспільства	17	2	2	2		8	3
Разом за змістовим модулем 2		29	6	6	2		8	7
Усього годин		60	14	14	4		15	13

5. Програма навчальної дисципліни

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. Основні положення інформаційного права

ТЕМА 1. Предмет інформаційного права та його принципи. Методи інформаційного права.

Поняття, зміст та сутність інформаційного права. Історія розвитку інформаційного права. Концептуальні підходи щодо формування змісту інформаційного права. Інформаційна цивілізація: позитивні та негативні сторони. Поняття, сутність та співвідношення категорій «інформаційне суспільство», «кіберцивілізація», «комп'ютеризація» та «інформатизація». Взаємозв'язок інформатики та права. Інформаційні права і свободи. Суспільні відносини, які регулюються інформаційним правом. Методи інформаційного права. Принципи інформаційного права. Суб'єкти інформаційного права: загальна характеристика. Система інформаційного права та його місце в системі права України. Перспективи розвитку інформаційних правовідносин. Інформаційне право як система норм, які регулюють суспільні відносини в інформаційній сфері. Загальна характеристика інформаційно-правових норм. Інформаційне право як наука та навчальна дисципліна. Місце інформаційного права в юридичній науці.

Рекомендовані джерела: основні [12,16,26,30], додаткові [45,48,53,54,63].

ТЕМА 2. Джерела інформаційного права.

Джерела інформаційного права: загальна характеристика. Види джерел інформаційного права. Структура інформаційного законодавства: інформаційно-правові норми міжнародних актів, інформаційно-правові норми Конституції України, нормативні акти галузі

інформаційного законодавства, інформаційно-правові норми у складі інших галузей права (загальна характеристика). Види актів галузі інформаційного законодавства: акти, які формують систему інформаційного законодавства, та акти, які регулюють окремі напрями згідно із загальними принципами інформаційного права. Законодавство про здійснення права на пошук, отримання та споживання інформації. Законодавство про цивільний обіг інформації. Законодавство про формування інформаційних ресурсів, підготовку інформаційних продуктів, надання інформаційних послуг. Законодавство про створення та застосування інформаційних систем та інших інформаційних технологій. Законодавство про інформаційну безпеку. Законодавство про інтелектуальну власність. Законодавство про авторські та суміжні права. Законодавство про засоби масової інформації. Законодавство про бібліотечну справу, архівні фонди та архіви. Законодавство про державну, комерційну таємницю та персональні дані.

Рекомендовані джерела: основні [1-8, 12, 16-23], додаткові [41,45,48,62,63].

ТЕМА 3. Поняття і класифікація інформації

Співвідношення категорій «інформація», «відомості», «дані», «знання», «таємниця» та інших у суспільних правовідносинах. Особливості застосування їх у нормативних актах суб'єктами правотворчості в Україні. Види інформації за галузями застосування, її зміст. Зміст категорії «документ» в інформаційних відносинах. Класифікація інформації за правовим режимом доступу. Технічні засоби та технології як об'єкти в інформаційних відносинах. Бази даних та знань як об'єкти інформаційних відносин. Інформатизація як об'єкт інформаційних правовідносин. Поняття та сутність інформаційних ресурсів. Державна інформаційна політика як об'єкт правовідносин. Інформаційна культура як об'єкт правовідносин. Інформаційна безпека як об'єкт правовідносин. Класифікація об'єктів інформаційних правовідносин за сферами законодавчого регулювання. Честь, гідність та ділова репутація як об'єкти інформаційного права. Засоби масової інформації як об'єкт інформаційних правовідносин. Архівна, бібліотечна та видавнича діяльність як об'єкти інформаційних правовідносин. Реклама, піар, недобросовісна конкуренція, інформаційна боротьба як об'єкти інформаційних правовідносин. Комп'ютерні програмні продукти: поняття, сутність, класифікація.

Рекомендовані джерела: основні [12,16,18,21,23,25,26], додаткові [49,63,67].

ТЕМА 4. Інформаційно-правові норми та інформаційно-правові відносини (їх сутність, структура, види).

Теорія інформації щодо розуміння суспільних відносин та її основні положення. Інформаційно-правові норми. Соціальні аспекти інформаційних відносин: психологічний, економічний, правовий, управлінський, кібернетичний. Поняття, сутність, зміст інформаційних правовідносин. Класифікація інформаційних правовідносин, їх види. Аспекти інформаційних правовідносин щодо провідних галузей права: конституційного, цивільного, адміністративного, кримінального. Принципи інформаційних правовідносин. Мова інформаційних правовідносин. Учасники (суб'єкти) інформаційних правовідносин, їх класифікація. Види суб'єктів інформаційних правовідносин за правовим статусом. Види суб'єктів інформаційних правовідносин щодо суспільної організації: приватні (фізичні) особи як суб'єкти інформаційного права; суспільні формування (громадські організації) як суб'єкти інформаційного права; приватні юридичні особи (юридичні особи, засоби масової інформації, органи місцевого самоврядування) як суб'єкти інформаційного права; держава та її органи як суб'єкт інформаційного права. Інформаційне забезпечення фізичних та юридичних осіб органами державної влади та місцевого самоврядування. Інформаційні служби органів державної влади та місцевого самоврядування. Інформаційний суверенітет держави. Гарантії інформаційного суверенітету України. Право на пошук, отримання, поширення інформації та інші права, закріплені за фізичними та юридичними особами за українським законодавством. Межі інформаційних прав людини в Україні

Рекомендовані джерела: основні [1-8, 12-18], додаткові [41,42,43,45,48].

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. Інформаційна безпека

ТЕМА 5. Загальна характеристика інформаційної безпеки

Історія формування категорій національна безпека та «національні інтереси». Поняття національних інтересів та національної безпеки. Поняття та правові засади інформаційної безпеки України. Конституційне визначення способів захисту в інформаційних правовідносинах: право на самозахист в інформаційних відносинах; право на юридичну допомогу як інституція захисту прав суб'єктів суспільних відносин; право на захист через громадські утворення; право на звернення до органів державної влади як інституція в захисті інформаційних відносин; судовий захист інформаційних відносин. Визначення компетенції державних органів влади в Конституції України щодо регулювання та захисту інформаційних відносин в Українській державі. Види загроз безпеці суб'єктів інформаційних правовідносин в інформаційній сфері. Правові засади захисту об'єктів інформаційних правовідносин від загроз в інформаційній сфері. Інформаційна безпека людини й суспільства. Правові засади охорони комерційної, банківської таємниці та персональних даних в Україні. Правовий захист інформації, інформаційних ресурсів та інформаційних систем від загроз несанкціонованого та неправомірного впливу сторонніх осіб. Забезпечення інформаційної безпеки в мережі Інтернет.

Рекомендовані джерела: основні [9,38,40], додаткові [42,47,51,54,55,56,57,64].

ТЕМА 6. Система забезпечення інформаційної безпеки

Поняття системи забезпечення інформаційної безпеки. Рівні інформаційної безпеки. Загрози інформаційної безпеки. Функції системи забезпечення інформаційної безпеки. Мета забезпечення інформаційної безпеки. Види загроз інформаційній безпеці: розкриття інформаційних ресурсів; порушення їх цілісності; збій в роботі самого обладнання. Напрями державної політики у сфері інформаційної безпеки. Поняття та напрями державної інформаційної безпеки. Види загроз національній безпеці в інформаційній сфері. Принципи правового регулювання напрямів інформаційної безпеки. Державно-правовий механізм інформаційної безпеки в Україні. Інституціональний механізм інформаційної безпеки. Міжнародно-правові основи інформаційної безпеки. Особливості організації захисту інформації в автоматизованих (комп'ютерних) системах. Правові аспекти захисту інформації в автоматизованих системах. Технічний захист інформації. Криптографічний захист інформації. Національна система конфіденційного зв'язку. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Рекомендовані джерела: основні [9,38,39,40], додаткові [42,47,51,54,55].

ТЕМА 7. Інформаційна безпека особистості та суспільства

Виникнення й розвиток концепції права на приватність. Особливості інформаційних правовідносин, що виникають при виробництві, передачі й споживанні персональних даних. Суб'єкти й об'єкти інформаційних правовідносин у сфері персональних даних. Правові засади роботи з персональними даними. Права суб'єкта персональних даних. Права й обов'язки власника щодо роботи з масивами персональних даних. Державне регулювання роботи з персональними даними. Захист фізичних осіб щодо автоматизованого опрацювання персональних даних. Правове регулювання захисту права на приватність та транскордонні потоки персональних даних. Досвід ЄС у регулюванні захисту персональних даних. Державна охорона інформаційних відносин від правопорушень. Поняття делікту в інформаційних відносинах. Основні положення юридичної деліктології щодо інформаційних правовідносин. Юридичні делікти: поняття та структура. Об'єкти і предмети юридичних деліктів в інформаційних правовідносинах. Проблеми багатооб'єктності в юридичній деліктології у сфері інформаційних відносин. Види юридичних деліктів в інформаційних відносинах щодо галузей права: адміністративні, дисциплінарні (трудові), цивільно-правові, кримінальні. Класифікація деліктів щодо умислу: навмисні, ненавмисні (необережні). Види діянь в

інформаційних відносинах, які характеризуються як юридичні делікти. Відповідальність за зловживання правом на інформацію. Відповідальність за порушення законодавства про інформацію (юридичні санкції). Комп'ютер як засіб вчинення правопорушень в інформаційних відносинах. Суб'єкти юридичних деліктів в інформаційних відносинах. Поняття адміністративного правопорушення інформаційних відносин. Суб'єкти та види адміністративних правопорушень, що пов'язані з інформаційними відносинами. Порядок оскарження протиправних дій щодо порушення прав суб'єктів інформаційних відносин. Юрисдикція державних органів влади (щодо розгляду справ, пов'язаних з адміністративними правопорушеннями у сфері інформаційних правовідносин). Дисциплінарна відповідальність як засіб забезпечення інформаційної безпеки на підприємствах, в установах, організаціях всіх форм власності. Місце і роль локальних адміністративних актів у встановленні дисциплінарної відповідальності за порушення інформаційних відносин на підприємствах, організаціях, установах різних форм власності. Особливості дисциплінарної відповідальності окремих працівників, державних службовців у сфері інформаційних відносин. Поняття, сутність та види цивільно-правового захисту інформаційних відносин. Принципи цивільно-правової відповідальності. Цивільно-правова відповідальність за порушення договірних зобов'язань в інформаційних відносинах. Зобов'язання, що виникають внаслідок заподіяння шкоди в інформаційних відносинах (позадоговірна відповідальність).

Рекомендовані джерела: основні [1-4, 6-8, 22-30], додаткові [43,44,59,61,62,69].

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

№ з/п	Вид діяльності студента	Макс. кількість балів за одиницю	Зміст. Модуль 1		Зміст. Модуль 2	
			Кільк. одиниць	Макс. кількість	Кільк. одиниць	Макс. кількість
1	Відвідування лекцій	1	4	4	3	3
2	Відвідування семінарських занять	1	4	4	3	3
3	Робота на семінарському занятті	10	4	40	3	30
4	Виконання завдань для самостійної роботи	5	1	5	1	5
5	Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25
	Разом	-	-	78		66
	Максимальна кількість балів:			144		
	Розрахунок коефіцієнта:			0,694		
	Підсумковий бал			100		

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Завдання, що виносяться на самостійне опрацювання

Завдання 1.

Здійснити пошук в мережі Інтернет відомостей щодо джерел інформаційного права. Результати пошуку обробити аналітично.

Завдання 2.

У відповідних джерелах, в тому числі – у мережі Інтернет здійснити пошук поняття «інформація».

Завдання 3.

Проаналізуйте та виділіть схематично основні ознаки теорій формування та розвитку інформаційного суспільства М. Кастельса, Ф. Махлупа та Г. Шиллера.

Завдання 4.

Назвіть передумови формування та динамічного розвитку інформаційного права. Чи можна вважати структуру та зміст системи інформаційного права сформованими? Яких недоліків формування даної галузі права дає змогу уникнути виділення загальної та особливої частини інформаційного права? Відповідь обґрунтуйте.

Завдання 5.

Проаналізуйте наукові підходи вітчизняних вчених до визначення поняття «інформаційне право». Заповніть таблицю.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	
АВТОР	ВИЗНАЧЕННЯ
А. І. Марущак	
Р. А. Калюжний	
В. С. Цимбалюк	
М. Я. Швець	
Б. А. Кормич	
К.І. Беляков	

Завдання 6.

Проаналізуйте сучасні наукові джерела та визначте основні ознаки європейської, американської та азіатської моделей інформаційного суспільства у вигляді таблиці.

Завдання 7.

На основі історичних наукових джерел визначте основні етапи інформаційної революції та охарактеризуйте кожен етап, виділивши його основні ознаки. Спрогнозуйте наступні (майбутні) етапи інформаційної революції суспільства.

Завдання 8.

Проаналізувавши систему національного інформаційного законодавства, визначте (із посиланням на норму відповідного нормативно-правового акту) норми, в яких містяться основні принципи інформаційного права.

Завдання 9.

Проаналізуйте основні міжнародні нормативно-правові акти в інформаційній сфері та вкажіть схематично положення, в яких містяться норми щодо інформаційних прав та свобод громадян.

Завдання 10.

Проаналізуйте міжнародні стандарти в інформаційно-правовій сфері та зазначте їх положення, відображенні в чинному законодавстві України (у вигляді таблиці).

Завдання 11.

Порівняйте визначення терміну «інформація», закріплене в Законі України «Про інформацію», із визначеннями закріпленими в міжнародних нормативно-правових актах у сфері інформації. Проаналізуйте виявленні відмінності.

Завдання 12.

Проаналізуйте основні проблеми розвитку та реформування інформаційного законодавства та визначте шляхи їх вирішення.

Завдання 13.

Віднайдіть у практиці Європейського суду з прав людини прецеденти, що стосуються прав особи в інформаційно-правовій сфері, проаналізуйте їх та складіть по них коротке резюме.

Завдання 14.

Визначте графічно склад інформаційних правовідносин за наведеною таблицею.

Суб'єкт	Об'єкт	Зміст

Завдання 15.

На прикладі трьох правових норм із різних джерел інформаційного права визначте структуру інформаційних правовідносин, що виникають на підставі цих норм у вигляді таблиці.

Завдання 16.

Проаналізуйте Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Pinto Coelho проти Португалії». Якими критеріями користувався суд для визначення правомірності розкриття інформації?

Завдання 17.

Проаналізуйте Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Aditions Plon проти Франції». Який підхід застосований судом для визначення правомірності обмеження поширення інформації. Чи може аналогічний підхід застосовуватися і до обмеження доступу до інформації?

Завдання 18.

На підставі законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів проаналізуйте та виділіть п'ять правових норм, що характеризують способи регулювання інформаційної діяльності.

Завдання 19.

Проаналізуйте спеціальне законодавство в сфері інформаційної діяльності та оформіть його основні положення щодо порядку здійснення такої діяльності у вигляді таблиці із зазначенням назви нормативно-правового акту та відповідної норми.

Завдання 20.

Проаналізуйте нормативно-правові акти, що регулюють діяльність засобів масової інформації, та виділіть схематично види інформаційної діяльності, які здійснюють ЗМІ.

Критерії оцінювання

Бал	Критерій
5	студент засвоїв теоретичний матеріал, який винесений на самостійну роботу, застосування для оформлення результатів самостійної роботи не тільки рекомендованої, а й додаткової літератури та творчого підходу; чітке володіння понятійним апаратом, теорією; вміння використовувати їх для виконання конкретних практичних завдань, розв'язання ситуацій. Оформлення результатів самостійної роботи повинно бути логічним та послідовним.
3-4	студент засвоїв теоретичний матеріал з відповідної теми який винесений на самостійну роботу, та наявне вміння орієнтуватися в ньому, усвідомлене застосування знань для розв'язання практичних задач. Оформлення виконаного завдання з самостійної роботи має бути послідовним.
1-2	студент не повністю засвоїв тему для самостійного опрацювання не досконало володіє основними поняттями та положеннями навчальної дисципліни, невпевнено орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, непереконливо відповідає, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність знань.
0	студент не опанував навчальний матеріал з відповідної теми для самостійного опрацювання, не знає основних понять і термінів наукової дисципліни, не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове або логічне мислення.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється в письмовому вигляді з використанням роздрукованих завдань. Модульний контроль знань студентів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу змістового модуля.

Критерії оцінювання

Бал	Критерії
24-25	Студент вирішив всі завдання абсолютно вірно і повно дав відповіді на питання як теоретичного, так і практичного характеру. Логічно і послідовно аргументував і виклав свою точку зору.
20-23	Студент вирішив завдання з 1 помилкою, відповідь на питання містить повне розгорнуте, правильне та обгрунтоване викладення матеріалу, допущено 2-3 помилки при вирішенні практичних завдань.
15-19	Студент правильно і повно вирішив більшість, але не всі завдання, відповідь на запитання є не повністю аргументованою; допускає незначні неточності
10-14	Студент правильно вирішив половину завдань; думка викладена з порушенням логіки подання матеріалу. Студент правильно вирішив ситуацію, проте не зовсім слушно аргументує її, або враховує не всі, а деякі умови ситуації. Вирішує декілька завдань поверхнево.
5-9	Студент вирішив трохи менше половини завдань; може дати визначення юридичного поняття. Відповідь на запитання дає неповно і поверхнево.
0-4	Студент не вирішив більшість завдань або вирішив неправильно; відповіді на питання є неповними; неправильно обгрунтовує своє рішення.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Навчальні досягнення студентів з дисципліни оцінюються за модульно-рейтинговою системою, в основу якої покладено принцип поопераційної звітності, обов'язковості модульного контролю, накопичувальної системи оцінювання рівня знань, умінь та навичок на семінарських заняттях та під час виконання самостійної роботи, розширення кількості підсумкових балів до 100.

Семестровий контроль знань студентів здійснюється у формі проміжного контролю (100 б).

6.5. Шкала відповідності оцінок

Рейтингова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	90-100 балів	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками
B	82-89 балів	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок
C	75-81 балів	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69-74 балів	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності
E	60-68 балів	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35-59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	1-34 балів	Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

7. Навчально-методична карта дисципліни

Разом: 60 год., із них: лекції – 14 год., семінарські заняття – 14 год., модульний контроль – 4 год., самостійна робота – 13 год., семестровий контроль – 15 год.

Тиждень	I	II	III	IV	V	VI	VII
Модулі (назви, бали)	Змістовий модуль 1 (78 б)			Змістовий модуль 2 (66 б)			
Лекції (теми)	Тема 1 1б	Тема 2 1б	Тема 3 1б	Тема 4 1б	Тема 5 1б	Тема 6 1б	Тема 7 1б
Семінарські заняття (теми, бали)	Тема 1 1–11 б	Тема 2 1–11 б	Тема 3 1–11 б	Тема 4 1–11 б	Тема 5 1–11 б	Тема 6 1–11 б	Тема 7 1–11 б
Самостійна робота	(5 балів)			(5 балів)			
Поточний контроль (вид, бали)				МКР 0–25			МКР 0–25
Підсумковий контроль (вид, бали)	Проміжний контроль (100 балів)						

8. Рекомендовані джерела

Основні:

1. Загальна декларація прав людини 1948 року // Голос України, 2008. 10 груд.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року // Голос України. 2001.10 січ.
3. Конвенція про захист осіб стосовно автоматизованої обробки даних особистого характеру від 28 січня 1981 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_326.
4. Конвенція про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті від 25 лютого 1991 року. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_272.
5. Угода про співробітництво в галузі інформації від 09.10.1992 р. // Офіційний вісник України. 2004. № 40. Ст. 2700.
6. Директива 95/46/ЄС Європейського Парламенту і Ради Європи «Про захист фізичних осіб при обробці персональних даних і про вільне переміщення таких даних» від 24.10.1995 р. // Офіційний журнал L 281, 23/11/1995. С. 0031-0050.
7. Директива 97/66/ЄС Європейського Парламенту і Ради Європи «Стосовно обробки персональних даних і захисту права на невтручання в особисте життя в телекомунікаційному секторі» // Офіційний журнал L 024, 30/01/1998 С. 0001-0008.
8. Окінавська Хартія глобального інформаційного суспільства від 22.07.2000 р. // Дипломатический вестник. 2000. № 8. С. 51-56.
9. Конвенція про кіберзлочинність від 23 листопада 2001 року // Офіційний вісник України. 2007. № 65.
10. Декларація принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання в новому тисячолітті» від 12.12.2003 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_c57.
11. Резолюція 60/45, прийнята Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй,

«Досягнення у галузі інформатизації та телекомунікацій в контексті міжнародної безпеки» від 08.12.2005 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_e45.

12. Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28.06.1996 року // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст.141.

13. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 27.12.1984 року // Відомості Верховної Ради Української РСР. 1984. Додаток до № 51. Ст.1122.

14. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 року // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25–26. Ст.131.

15. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356.

16. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 року // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650.

17. Закон України «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні» від 16.11.1992 року // Відомості Верховної Ради України. 1993. № 1. Ст.1.

18. Закон України «Про науково-технічну інформацію» від 25 червня 1993 року // Відомості Верховної Ради України. 1993. № 33. Ст. 345.

19. Закон України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» від 24.12.1993 року // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 15. Ст. 86.

20. Закон України «Про державну таємницю» від 21.01.1994 року // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 16. С.93.

21. Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 05.07.1994 року // Відомості Верховної Рпди України. 1994. № 31.– Ст. 286.

22. Закон України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» від 27.01.1995 року // Відомості Верховної Ради України. 1995. № 7. Ст. 45.

23. Закон України «Про інформаційні агентства» від 28.02.1995 року // Відомості Верховної Ради України. 1995. № 13. Ст. 83.

24. Закон України «Про звернення громадян» від 02.10.1996 року // Відомості Верховної Ради України.1996. № 47. Ст. 256.

25. Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» від 23.09.1997 року // Відомості Верховної Ради України. 1997. № 50. Ст. 302.

26. Закон України «Про національну програму інформатизації» від 04.02.1998 року // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 27–28. Ст. 181.

27. Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.2003 року // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.

28. Закон України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 року // Відомості Верховної Ради України. 2004. № 12. Ст. 155.

29. Закон України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» від 09.01.2007 року // Відомості Верховної Ради України. 2007. № 12. Ст. 102.

30. Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 року // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.

31. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15.05.2013 року № 386-р «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні» // Урядовий кур'єр. 2013. № 105.

32. Постанова Кабінету Міністрів України від 09.08.1993 року № 611 «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці». [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/611-93-%D0%BF>.

33. Звід відомостей, що становлять державну таємницю, затверджений наказом Служби безпеки України від 12.08.2005 року № 440 // Офіційний вісник України, 2005. № 34. С. 172. стаття 2089.

34. Про деякі заходи щодо поліпшення доступу фізичних та юридичних осіб до електронних послуг: Указ Президента України // Урядовий кур'єр. 2019. № 144.
35. Про деякі заходи з покращення доступу до мобільного Інтернету: Указ Президента України // Урядовий кур'єр. 2019. № 128.
36. Про внесення змін до Правил надання та отримання телекомунікаційних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України // Урядовий кур'єр. 2019. № 547.
37. Про затвердження Положення про інтегровану систему електронної ідентифікації: Постанова Кабінету Міністрів України // Урядовий кур'єр. 2019. № 211.
38. Про затвердження Загальних вимог до кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури Постанова Кабінету Міністрів України // Урядовий кур'єр. 2019. № 118.
39. Про внесення змін до Положення про формування та виконання Національної програми інформатизації: Постанова Кабінету Міністрів України // Урядовий кур'єр. 2019. № 103.
40. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 року «Щодо окремих заходів із забезпечення інформаційної безпеки»: Указ Президента України від 18.05.2021 № 198/2021.

Додаткові:

41. Брижко В.М. Інформаційне право та інформаційне законодавство. НДІП НАПрН України. 2-ге вид., допов. Харків : Право, 2021. 288 с.
42. Диогенес Ю. Кибербезопасность. Стратегии атак и обороны, 2020. ДМК Пресс. 326 с.
43. Захист прав, приватності та безпеки людини в інформаційну епоху / Пилипчук В.Г., Брижко В.М., Доронін І.М. та ін. : монографія; за заг. ред. акад. НАПрН України В.Г. Пилипчука. Київ-Одеса : Фенікс, 2020. 260 с.
44. Інтернет речей: теоретико-методологічні основи правового регулювання. Т.1: Сфери застосування, ризики і бар'єри, проблеми правового регулювання: монографія / О.А. Баранов; НДІП НАПрН України. К.: Видавничий дім «АртЕк». 2018. 344 с.
45. Кормич Б.А. Інформаційне право [Текст]: підручник. Х. : БУРУН і К., 2011. 334 с.
46. Когут Ю.І. Цифрова трансформація економіки та проблеми кібербезпеки. Київ: SIDCON, 2021. 368 с.
47. Ліпкан В.А. Теоретичні основи та елементи національної безпеки України: Монографія. К.: «Текст», 2003. 600 с.
48. Марущак А.І. Інформаційне право України. К.: ЦУЛ, 2011. 456 с.
49. Марущак А.І. Інформаційне право: регулювання інформаційної діяльності: навчальний посібник. К.: ЦУЛ, 2008. 342 с.
50. Науково-практичний коментар до Закону України «Про доступ до публічної інформації». [Електронний ресурс]. Верховна Рада України : [сайт].Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/comment_apr_final.pdf.
51. Національна безпека: світоглядні та теоретико-методологічні засади: монографія / за заг. ред. О. П. Дзьобаня. Харків : Право, 2021. 776 с.
52. Нашинець-Наумова А.Ю. Практикум з інформаційного права: навчально-методичний посібник. К.: Типографія «Планета», 2014. 128 с.
53. Нашинець-Наумова А.Ю. Основи інформаційного права: навчальний посібник. К.: Вив-во «Сталь», 2015. 198 с.
54. Нашинець-Наумова А.Ю. Інформаційна безпека: питання правового регулювання: монографія. К.: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 169 с.
55. Нашинець-Наумова А.Ю. Інформаційна безпека суб'єктів господарювання: проблеми теорії та практики правозастосування: монографія / під заг. ред. д.ю.н. В.І. Курила. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2017. 386 с.
56. Нашинець-Наумова А.Ю. Правове забезпечення інформаційної безпеки:

міжнародний досвід і можливість використання // Право і суспільство. Дніпро, 2018. № 6. С. 159–164.

57. Нашинець-Наумова А.Ю. Принципи забезпечення системи національної безпеки: конституційно-правовий аспект // Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Збірник наукових праць. Серія: Юриспруденція. Одеса, 2018. № 35. Т.1. С. 50–56.

58. Нашинець-Наумова А.Ю. До питання щодо боротьби з кібершпіонажем: вивчення та осмислення // Актуальні проблеми правознавства. Зб. наук. праць. Тернопіль, 2019. Вип. 1 (17). С. 126-132.

59. Нашинець-Наумова А.Ю. Світовий досвід законодавчої регламентації режимів конфіденційної інформації // Підприємництво, господарство і право. Київ, 2019. №4. С. 166-171.

60. Нашинець-Наумова А.Ю. Протидія комп'ютерній злочинності в кібернетичному просторі // Вісник кримінологічної асоціації України. Зб. наук. праць. Харків, 2019. № 1(20). С. 108-117.

61. Пилипчук В.Г. Захист прав, приватності та безпеки людини в інформаційну епоху: монографія; за заг. ред. акад. НАПрН України В.Г. Пилипчука. Київ-Одеса : Фенікс, 2020. 260 с.

62. Сучасні правові стандарти Європейського Союзу у сфері захисту персональних даних. Збірник документів; [неофіційний пер. з англ. І. Майстренко; за ред. В. Брижко; передмова В. Пилипчука]. (Науково-дослідний інститут інформатики і права Національної академії правових наук України). К. : ТОВ «Видавничий дім» АртЕк», 2018. 180 с.

63. Цимбалюк В. С. Основи інформаційного права України: навч. посіб. / В. С. Цимбалюк, В. Д. Гавловський, В. В. Гриценко та ін; за ред. М. Я. Швеця, Р. А. Калюжного та П. В. Мельника. К : Знання, 2004. 274 с.

64. Тарасюк А. В. Кібербезпека України на сучасному етапі державотворення: теоретико-правові основи: монографія / А. В. Тарасюк. Київ; Одеса : Фенікс, 2020. 404 с.

65. Ткачук Т.Ю. Забезпечення інформаційної безпеки в умовах євроінтеграції України: правовий вимір : Монографія. К. : ТОВ «Видавничий дім «АртЕк», 2018. 411 с.

66. Харитонова О.І., Бачинський Т.В., Радейко Р.І. ІТ-ПРАВО. Київ: ЮРІНКОН-ІНТЕР, 2020. 244 с.

67. Цимбалюк В. С. Основи інформаційного права України: навч. посіб. / В. С. Цимбалюк, В. Д. Гавловський, В. В. Гриценко та ін; за ред. М. Я. Швеця, Р. А. Калюжного та П. В. Мельника. К : Знання, 2004. 274 с.

68. Юдін О.К., Богуш В.М. Інформаційна безпека держави: Навч. посібник. Х.: Консул, 2013. 576 с.

69. Юридична відповідальність за правопорушення в інформаційній сфері та основи інформаційної деліктології: монографія / І. В. Арістова, О. А. Баранов, О. П. Дзьобань та ін.; за заг. ред. проф. К. І. Беякова. Київ: КВІЦ, 2019. 344 с.